

7.- MAMĂ IMIGRANTĂ

Mă numesc Ivonne. Sunt din Quito, Ecuador și sunt în Zaragoza de ceva mai mult de 8 ani, în jur de 8 ani.

Am 3 copii care au venit în Spania în anul 2000. Prima mea grije era ca atunci când ajung cum se vor adapta ei la sistemul școlar căci ei veneau cu învățătura lor din Quito. Așa că am început să mă interesez ce licee le corespundeau prin apropiere, și unde ar fi fost mai bine ca ei să învețe.

La început eram foarte îngrijorată de cum vor fi primiți, și în ce curs vor fi repartizați. Cea mare când a ajustat a fost repartizată în anul 2 de ESO (clasa a VIII a), al doilea în primul an de ESO (clasa a VII-a) și cea mică în clasa a treia la școala generală.

Copiii mei au avut o relație bună cu colegii de clasă, au fost bine primiți chiar de la început, acceptați, și s-au relaționat cu colegii cu care după aceea făceau activități și în afara orelor de clasă. Participau la activitățile extrașcolare: fiicei mele cea mare îi placea mult teatrul, așa că a participat în grupul de teatru al liceului timp de mai mulți ani. Și ceilalți minori și ei, la basket. Așa că orele de timp liber, când nu erau la liceu, de asemenea se întâlneau cu grupurile de prieteni și ieșeau să se joace.

Acum am mai clar faptul că viitorul copiilor mei are bune perspective: fiica mea cea mare studiază psihologia prin UNED și muncește în același timp. Deci îi este clar că viitorul ei profesional îl va desfășura aici. Al doilea, și el urmează o școală profesională iar cea mică încă nu știe ce vrea să urmeze. Însă, de fapt toți trei au clar faptul că viața lor profesională se va desfășura spre bine, cu posibilități bune.

În fine, să-ți lași țara de origină și să vi în altă țară nouă cu o cultură diferită, nu știu dar în cazul meu am avut avantajul unei culturi care era într-un fel similară și avantajul limbii. Dar știu că există familii imigrante care au dificultăți mai mari din cauza limbii și pentru că și cultura este mult mai diferită.

Sunt multe momente în care te gândești cu nostalgie la țara de origină, la familie, la cultura ta, iar aceste lucruri le porți în suflet, însă totuși și așa poți conviețui bine.